

วิทยา พุ่มอัม 2550: ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ.2544-2548
 ปรัชญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย) สาขาวรรณคดีไทย ภาควิชาวรรณคดี
 ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สรณัฐ ไตลังคะ, อ.ม. 183 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาพแทนของชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548 2) ศึกษาทัศนคติของชายรักร่วมเพศที่มีต่อตนเอง, สังคมของชายรักร่วมเพศ และสังคมไทย งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาวรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544-2548 จำนวน 25 เรื่อง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมชายขอบที่ถูกมองว่าเบี่ยงเบนไปจากทวิลักษณ์ของความ เป็นชาย/หญิง ในช่วงก่อนหน้านี้นักกิจกรรมชายรักร่วมเพศถูกจัดให้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติทางจิต แต่ ลักษณะดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปโดยเกิดการได้กลับในวรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่เขียนในระหว่าง พ.ศ. 2544-2548 ความเปลี่ยนแปลงนี้แยกไม่ออกจากวิถีปฏิบัติของกลุ่มวรรณกรรมชายรักร่วมเพศในสังคมไทยที่ พยายามสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมของกลุ่มตนขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในสื่อต่างๆ และพื้นที่ทางสังคมเฉพาะ กลุ่ม รวมทั้งการขยายไปสู่พื้นที่สาธารณะ

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศประเภทบันเทิงคดีและสารคดีได้พยายามสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มคนที่เห็น ได้ชัดคือการให้ความสำคัญแก่สาเหตุของรักร่วมเพศเพื่อได้กลับวาทกรรมที่มองว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดปกติ ทางจิตโดยการเน้นย้ำสาเหตุของรักร่วมเพศว่าเกิดจากชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษางานประเภท อัตชีวประวัติและชีวประวัติพบกระบวนการสร้างอัตลักษณ์โดยชี้ให้เห็นจุดเริ่มต้นของการตระหนักรู้ในเพศวิถี การพยายามค้นหาอัตลักษณ์ การต่อสู้ฝ่าฟันจนกระทั่งได้รับการยอมรับจากสังคม และความสุขที่ได้จากการ ค้นพบและยอมรับตัวตนว่าเป็นเพศสถานะที่สาม กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในอัตชีวประวัติและชีวประวัตินี้ สอดคล้องกับลักษณะของโครงเรื่องในบันเทิงคดี กล่าวคือเป็น โครงเรื่องที่แสวงหาตัวตนโดยการเข้าไปเรียนรู้ ชีวิตรักร่วมเพศ เรียนรู้วิถีทางสังคมและวัฒนธรรม และเรื่องมีกลางจบด้วยการยอมรับเพศสถานะของตน กระบวนการสร้างอัตลักษณ์อีกประการที่เห็น ได้ชัดเจนในช่วงเวลาที่ศึกษานี้คือการสร้างอัตลักษณ์ทางภาษา กลุ่มศัพท์ที่น่าสนใจคือการนิยามประเภทชายรักร่วมเพศอย่างหลากหลาย โดยแยกตามเพศวิถีและรสนิยมทาง เพศที่เลื่อนไหล แสดงนัยของการให้ความสำคัญแก่เพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสารที่ปรากฏในบ้านถึงคดี และสารคดีคือมักเสนอภาพของการมีความสัมพันธ์ทางจิตใจและทางเพศกับคนหลายคนในเวลาเดียวกัน ปม ขัดแย้งในวรรณกรรมเหล่านี้ที่เห็น ได้ชัดคือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยกับความปรารถนาที่จะมี ความรักที่มั่นคง ในส่วนของสารคดีประเภทคู่มือท่องเที่ยวมีจุดเน้นที่การใช้ชีวิตทางเพศอย่างไม่จำกัดทั้งก่อนน เวลา และสถานที่ ในขณะที่สารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติกลับแสดงภาพเชิงอุดมคติว่าชายรักร่วม เพศไม่ได้สับสนทางเพศ และแม้จะต้องการความรักที่มั่นคง แต่ก็ต้องรู้จักรับมือกับความผิดหวังในความรัก และชีวิตที่อ้างว้าง โดดเดี่ยว ปรากฏการณ์สร้างกลุ่มและขยายกลุ่มชายรักร่วมเพศขยายตัวอย่างกว้างขวางและ รวดเร็วมาก มีจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งคือเพื่อให้สังคมรักต่างเพศยอมรับกลุ่มตนมากขึ้นและอยู่ร่วมกัน อย่างราบรื่น

Wittaya Pumyim 2007: Representation of Male Homosexuals in Thai Literary Works (2001-2005).

Master of Arts (Thai Literature), Major Field: Thai Literature, Department of Literature.

Thesis Advisor: Associate Professor Soranat Tailanga, M.A. 183 pages.

The objectives of this research are to study the representations of male homosexuals in Thai Literature from 2000 to 2005 and to explore the attitude of male homosexuals toward their own identity, their homosexual community, and Thai society through literature. This is a qualitative research examining 25 Thai homosexual literary works from 2000 to 2005. The results are as follows:

Homosexual literature has long been considered a marginalized culture juxtaposed to male/female dichotomy and hegemonic heterosexuality. Homosexuality was once regarded as a symptom of mental disorders. However, such negative stereotype of homosexuality has recently been challenged and undermined as evidenced in the pervasion of canonical-counter discourse written during 2000 to 2005. This transformation is inseparably connected with social norms of homosexuals which strive to create its own cultural milieu, either private or public.

Homosexual fictions and documentaries aim to construct an identity by knowingly concentrating on the justification of homosexuality in order to retaliate against condemnation of same-sex attraction as a psychological problem and by emphasizing that homosexuality is biologically driven and culturally constructed. In homosexual autobiographical and biographical writings, however, homosexual identity has been created by illustrating an origin of sexual epiphany, a quest to attain a sense of identity, a struggle for social acceptance and eventual happiness from self-realization. The process of self-creation in autobiography and biography is relatively associated to plots in fiction, namely, identity quest through life learning and cultural and social studies. The stories are frequently concluded with the acceptance of a newly-realized identity after coming out of the closet. Another process of thorough language. There are several groups of vocabulary used to identify male homosexuals depending upon their sexual orientation and their dubious sexual preference. This implies that the significance of sexual relationship is a pivotal message extensively found in fictions and documentaries which always portray a homosexual's multiple sexual and spiritual relationships with different people simultaneously. An obvious conflict found in these kinds of literature is the superficiality in sexual relationship and the desire of having enduring romantic love. While the documentaries about tourism put more emphasis on the homosexual promiscuity, autobiographical and biographical literature, in contrast, presents an ideal picture of homosexuality, that homosexuals are not lascivious or sexually loose. Homosexuals wholeheartedly realize the fact that love is transient; therefore they must effectively handle loneliness and heart brokenness. The ultimate goal of homosexual groups which is currently omnipresent and pervasive is to get acceptance from hegemonic heterosexuals and to live with them peacefully.